

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА,

№

17.

KURIER LITEWSKI. GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 28-го Февраля — 1836 — Wilno. Пятница. 28-го Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

В и л ь н а.

Его Сіятельство Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Генераль-Губернаторъ Гродненскій, Минскій и Вилостокскій, Генераль-Адъютантъ Князь Долгоруковъ, 25-го ч. с. м. въ 5-ть часовъ вечера, выѣхалъ въ С. Петербургъ.

Санктпетербургъ, 17-го Февраля.

Высочайшею Грамотою, 28-го Января, Всемилостивѣе пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Начальникъ Артиллерійскаго Училища, Артиллеріи Полковникъ Кованько.

— Высочайшимъ Приказомъ, 12-го Февраля, уволенъ отъ службы, за болѣзнію, Командиръ Одесскаго Егерскаго полка, Полковникъ *Енакиевъ*, Генераль-Маіоромъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полного оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Дочь Владѣтеля Мингреліи, Генераль-Лейтенанта Князя Дадіана, Княжна *Нина Левановна*, Всемилостивѣе пожалована во Фрейлины къ Ея Императорскому Величеству, Государынѣ Императрицѣ.

— Бессарабскому Гражданскому Губернатору, Генераль-Маіору *Федорову*, завѣдывающему, на основаніи Высочайшаго Указа, даннаго Правительствующему Сенату въ 29-й день Ноября 1835 года, и Измаильскимъ Градоначальствомъ, — Всемилостивѣе повелѣно быть Бессарабскимъ Военнымъ Губернаторомъ, съ управленіемъ гражданскою частию и Градоначальствомъ, и съ оставленіемъ, по прежнему, подъ непосредственнымъ начальствомъ Новороссійскаго и Бессарабскаго Генераль-Губернатора.

— Исправляющему должность Главнаго Надзирателя Московскаго Воспитательнаго Дома, Дѣйстви- тельному Статскому Совѣтнику *Шубинскому*, Всемилостивѣе повелѣно быть Главнымъ Надзирателемъ онаго Дома.

— Состоящаго при Миссіи въ Филadelphіи, Надворнаго Совѣтника *Смирнова*, Всемилостивѣе повелѣно опредѣлить Генеральнымъ Консуломъ въ Генуѣ, съ штатными по сему мѣсту окладами, и выдать ему изъ Государственнаго Казначейства, на проездъ, полугодовое жалованье въ 250 ценсовъ Нидерландскихъ.

— Въ Высочайшемъ Указѣ Его Императорскаго Величества, послѣдовавшемъ на имя Г. Военнаго Министра, въ 5-й день сего Января, изображено: „Назначивъ учредить въ г. Полтавѣ Кадетскій Корпусъ, и желая, чтобы и сіе полезное военное учрежденіе служило памятникомъ знаменитой победы, одержанной подъ Полтавою Императоромъ ПЕТРОМЪ Первымъ, Повелѣваю, Корпусъ сей именовать Петровскимъ-Полтавскимъ, и день учрежденія онаго праздновать ежегодно въ день победы, 27-го Іюня, дабы и воспитывающіеся въ семъ заведеніи молодые дворяне, готовясь также на поприще военное, воспоминали болѣе и болѣе о той славѣ, которую стяжали некогда ихъ предки на поляхъ Полтавскихъ, и одушевляясь ихъ подвигами, стремились и сами содѣлаться вѣрными сынами Отечества и достойными слугами Престола.“

WІADOMOŚCI KRAJOWE.

W i l ь n o.

Яśnie Оświecony, Pan Wileński Wojenny Gubernator, Jenerał-Gubernator Grodzieński, Miński i Białostocki, Jenerał-Adjutant, Xiążę *Dołhorukow*, 25-go t. m., o godzinie 5-tej wieczorem, wyjechał do St. Petersburga.

Sankt-Petersburg, dnia 17 Lutego.

Przez NAYWYŻSZY Dyplomat 28-go Stycznia, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu *Sw. Stanisława 2-go stopnia*, Naczelnik Szkoły Artylleryyskiej, Półkownik Artylleryi *Kowańko*.

— Przez NAYWYŻSZY Rozkaz dzienny, 12-go Lutego, uwolniony ze służby z przyczyny choroby, Dowódzca Odesskiego półku Strzelców, Półkownik *Enakijew*, w randze Jenerał-Majora, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku.

— Córka Władcy Mingrelii, Jenerał-Porucznika Xięcia Dadiana, Xiężniczka *Nina Lewanowna*, Nayłaskawiey mianowana Freyliną NAYJAŚNIYSZEY CESARZOWEY JEJ MOŚCI.

— Bessarabskiemu Gubernatorowi Cywilnemu, Jenerał-Majorowi *Fedorowu*, zawiadującemu, na mocy NAYWYŻSZEGO Ukazu, danego Rzządzającemu Senatowi w dniu 29 Listopada 1835 roku i Naczelnictwem miasta Izmaila, — Naymiłościwiey rozkazano byđь Bessarabskim Wojennym Gubernatorem z zarządem sprawami cywilnemi i Naczelnictwem miasta, i z pozostaniem, po dawnemu, pod bezpośrednią Zwierzchnością Noworossyyskiego i Bessarabskiego Jenerał-Gubernatora.

— Sprawującemu obowiązki Głównego Nadzorcy Moskiewskiego Domu Wychowania, Rzeczywistemu Radcy Stanu *Szubińskiemu*, Naymiłościwiey rozkazano byđь Głównym Nadzorcą tego Domu.

— Będącego przy Missyi w Filadelphii, Radcę Dworu *Smirnowa*, Naymiłościwiey rozkazano przeznaczyć na Konsula Jeneralnego w Genui, z wyznaczeniami do tego miejsca etatowemi, i wypłacić mu z Podskarbstwa Państwa, na przejechanie, półroczną gażę 250 censow Niderlandzkich.

— W NAYWYŻSZYM Ukazie Jego CESARSKIEN MOŚCI, wydanym do P. Ministra Wojennego, w dniu 5-tym teraźniejszego Stycznia, wyrażono: „Postanowiwszy założyć w m. Połtawie Korpus Kadetów, i pragnąc, ażeby i ten pożyteczny zakład woyskowy służył za pamiątkę sławnego zwycięztwa, odniesionego pod Połtawą przez CESARZA PIOTRA Pierwszego, Rozkazuję, Korpus ten nazywać Piotrowskim-Połtawskim, i dzień założenia jego obchodzić corocznie w dniu zwycięztwa, 27-go Czerwca, ażeby i wychowujący się w tym zakładzie młodzi Dworzanie, sposobiąc się także do zawodu woyskowego, przypominali coraz więcej a więcej o tej sławie, której nabyli niegdyś ich przodkowie na polach Połtawy, i ożywiani temi dziełami, usiłowali i sami stać się wier- nymi synami Ojczyzny i godnymi sługami Tronu.“

— Его Императорское Величество, по Положенію Комитета Гг. Министровъ, въ слѣдствіе сношенія Г. Министра Финансовъ съ Г. Морскимъ Министромъ о мѣрахъ къ отвращенію засоренія Невскаго фарватера и Кронштатскаго рейда, происходящаго отъ потопленія судовъ, употребляемыхъ для перевозки изъ Кронштата въ С. Петербургъ и обратно разныхъ грубыхъ матеріаловъ, Высочайше повелѣть изволилъ, въ 28-й день Декабря 1835 года, принять на сей конецъ, въ видѣ опыта, впредь до дальнѣйшаго усмотрѣнія, слѣдующія мѣры: 1) Чтобы вообще съ навигаціи 1836 года, непалубныя суда, къ перевозкѣ грубыхъ матеріаловъ изъ С. Петербурга въ Кронштатъ и обратно употребляемыя, имѣли, по нагрузкѣ ихъ, высоты борта отъ воды не менѣе восьми вершковъ. 2) Чтобы правило сие было строго наблюдаемо при пропускѣ таковыхъ судовъ чрезъ брайтвахты изъ С. Петербурга въ Кронштатъ и обратно; — въ случаѣ же, когда нагруженные суда не будутъ имѣть указанной мѣры борта выше поверхности воды, то ихъ въ оныя мѣста не пропускать. 3) Для означенія такого борта, всѣ таковыя суда должны имѣть снаружи по бокамъ черту, яркою краскою означенную. 4) Въ вѣщае предупрежденіе затопленія перевозныхъ между Кронштатомъ и С. Петербургомъ непалубныхъ судовъ, оныя съ навигаціи 1837 года должны, сверхъ всего вышесказаннаго, имѣть рачительно устроенныя фальшивыя борты, хотя и накладные, не менѣе двухъ футовъ. 5) Перевозку лѣсовъ, во всякомъ видѣ, оставить на прежнемъ основаніи. (С. В.)

— 1836 года Февраля 11-го дня, въ Санктпетербургскомъ Новомъ Адмиралтействѣ заложенъ 120-типушечный корабль *Россія*. Въ исходѣ 1-го часа, Государь Императоръ изволилъ прибыть въ Адмиралтейство, гдѣ ожидали Его пріезда Его Высочество Генераль-Адмиралъ, Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры морскаго вѣдомства. Осмотрѣвъ почетный караулъ отъ 5-го Флотскаго экипажа, Его Величество пришелъ къ кормѣ закладываемаго корабля, почерпнулъ серебряною ложкою изъ такой же чаши жидкой смолы, и налилъ ее въ гнѣздо, на концѣ кили сдѣланное; куда послѣ, перекрестясь, изволилъ положить мѣдную позолоченную дощечку, съ надписью: „120-ти-пушечный корабль *Россія* заложенъ въ Новомъ Адмиралтействѣ, въ крытомъ каменномъ эллингѣ въ присутствіи Государя Императора НИКОЛАЯ I-го, Февраля 11-го дня 1836 года. Строитель, Корабелный Инженеръ-Полковникъ Поповъ.“ На эту дощечку Государь Императоръ положилъ шерсти, послѣ помазалъ смолою шипъ ахтерштевня, или главнаго кормоваго члена, который, по командѣ кораблестроителя, и былъ потомъ опущенъ на мѣсто въ килевое гнѣздо. — Послѣ сего, Императоръ изволилъ пройти къ носу корабля, и пріуготовленнымъ молоткомъ ударилъ три раза по закладному болту: такъ называютъ полированный болтъ, соединяющій форштевень, или главный носовой членъ корабля съ килемъ. Послѣ Государя Императора такимъ же образомъ ударилъ по болту Генераль-Адмиралъ, и потомъ, по командѣ строителя, заколочены были всѣ болты по килю корабля.

По совершеніи этого обряда, подняли на кормовомъ флагштокѣ Россійскій военный флагъ, а на носовомъ крѣпостной гюйсъ; тогда въ строю сдѣлали на-караулъ, ударили походы, и музыка грянула: *Боже, Цара храни!* — Это было ровно въ два часа 10 минутъ по полудни. Кормовой флагъ развѣлся, какъ признакъ увеличивающагося благосостоянія отечества, какъ приращеніе его силы и могущества. Мы увѣрены, что не только морскіе офицеры, но и всѣ соотечественники раздѣлять съ нами чувства радости, раждающіяся при подобной церемоніи.

Каменный шатеръ на элингѣ выстроенъ въ послѣдніе три года, на 24 каменныхъ столбахъ, со сводами, на гранитномъ основаніи, длиною въ 303 фута, шириною 94 ф., и вышиною 86 ф., съ крышею, сдѣланною изъ желѣза, на легкихъ желѣзныхъ стропилахъ. Корабль *Россія* есть первый строящійся подъ этимъ шатромъ. Онъ будетъ огромнѣе и сильнѣе прежнихъ нашихъ кораблей: длина его у воды, т. е. по грузовой ватеръ-линіи 206 футовъ, или 29½ сажень, ширина съ обшивкою 57 ф., и высота 54 фута; вооружить предположено его артиллеріею 48-ми-фунтоваго калибра, и нѣсколькими бомбовыми пушками. — Славная и сильная *Россія!* (Р. И.)

— Государь Императоръ, удостоивъ Всемилощивѣйше замѣтить самоотверженіе, съ какимъ дѣйствовали пожарныя команды на пожарѣ 2-го Февраля, на Адмиралтейской Площади, и желая наградить болѣе отличившихся въ виду Его Величества, спасеніемъ многихъ погибавшихъ въ пламени, соизволилъ пожаловать Брандмейстерамъ Васильевской

— Jego Cesarska Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek porozumienia się P. Ministra Skarbu z P. Ministrem Morskim, o środkach do zaradzenia od zaśmiecenia Newskiego farwataru i Kronsztadzkiej reidy, pochodzącego od zatapiań okrętów, używanych do przewozu z Kronsztadu do Sankt-Petersburga i napowrót różnych grubych materiałów, Najwyżey rozkazać raczył w dniu 28-mym Grudnia 1835-go roku, przedsięwziąć tym końcem, dla doświadczenia, do dalszej w późniejszym czasie rozważki, następujące środki: 1) Ażeby w powszechności od nawigacyi 1836 roku, bezpokładowe okręty, do przewożenia grubych materiałów z St. Petersburga do Kronsztadu i napowrót używane, miały po ich naładowaniu, wysokości brzegu od wody nie mniej jak ośm cali. 2) Ażeby prawidło to było ściśle zachowywane w czasie przepuszczania takich statków przez Brandwachty z St. Petersburga do Kronsztadu i napowrót; — w zdarzeniu zaś, kiedy naładowane statki nie będą miały pomienionej miary brzegu nad powierzchnią wody, tedy ich do onych miejsc nie przepuszczać. 3) Dla oznaczenia takowego brzegu, wszystkie takie okręty powinny mieć zewnątrz po bokach zarys, jasnym kolorem pociągnięty. 4) Dla skuteczniejszego zapobieżenia robieniu przewozowych między Kronsztadem a St. Petersburgiem bezpokładowych okrętów, od nawigacyi 1837 roku mają one, oprócz tego, co się wyżej powiedziało, mieć starannie urządzone fałszywe brzegi, chociażby i przykładane, nie mniej dwóch stop. 5) Przewóz drzewa, we wszelkich kształtach, zostawić na dawniejszey osnovie. (G. S.)

— 1836 roku dnia 11 Lutego, w St. Petersburgskiej Nowey Admiralicji, założony został 120-działowy okręt *Rossya*. W końcu godziny 1-szey, Cesarz Jego Mość przybył do Admiralicji, gdzie oczekiwali Jego Cesarzkiej Mości przyjazdu Jego Wysokość Jenerał-Admirał, Jenerałowie, Sztab i Ober-Oficerowie morskiej wiedzy. Obeyrzawszy straż honorową 5-go ekwipażu Floty, Najjaśniejszy Pan, przyszedłszy do rufy zakładającego się okrętu, zaczerpnął srebrną łyżką z takiejże misy rzadkiej smoty, i naład do gniazda, na końcu steru zrobionego; dokąd potem, przeżegnawszy się, raczył położyć miedzianą pozłacaną tabliczkę z napisem: „120-działowy okręt *Rossya*, założony w Nowey-Admiralicji w pokrytym murowanym elingu, w obecności Najjaśniejszego Cesarza NIKOŁAJA I-go, dnia 11-go Lutego 1836 roku, Budowniczy Okrętowy Półkownik Inżynjerów *Popow*.“ Na tę tabliczkę Cesarz Pan położył wetny, potem pomazał smotą czop głównego tramu, czyli głównego stérowego członka, który, na zakomenderowanie budowniczego, był potem spuszczoney na miejsce, do gniazda steru. — Późem Cesarz raczył przejść do przodu okrętu, i przygotowanym młotkiem trzykrotnie uderzył w bełt zakładowy: tak nazywają bełt polorowany, łączący przed-tram, czyli główny przodowy członek okrętu ze stérem. Po Cesarzu Jego Mości takimże sposobem uderzył po bełcie Jenerał-Admirał, a potem, na zakomenderowanie budowniczego, zamocowane zostały wszystkie bełty stérowe.

Po spełnieniu tego obrzędu, wystawiono na stérowym drągu choragiewnym Rossyjską banderę wojenną, a na przodowym choragiew twierdzącą; wtedy uszykowane szeregi broń prezentowały, marsz uderzyły i muzyka zagrała: *Boże, zachowaj Króla!* — Było to o samey minucie 10-tej na trzecią z południa. Choragiew stérowa rozwinięta się, jako oznaka zwiększającej się pomyślności Ojczyzny, jako wzrost jej siły i potęgi. Pewni jesteśmy że, nie tylko Oficerowie morsey, ale i spółrodacy wszyscy podzielać będą z nami uczucia radości, obudzające się przy podobnym obchodzie.

Murowany namiot na elingu, wybudowany, w ostatnich trzech leciech, na 24-ch murowanych słupach, ze sklepieniami, na granitowym fundamencie, długości 303, szerokości 94 stop i wysokości 86 stop z dachem żelaznym, na lekkich żelaznych krokwiach. Okręt *Rossya*, pierwszym jest, który się pod tym namiotem buduje. Będzie większy i mocniejszy od dawniejszych naszych okrętów: długość u wody, t. j. linii ładunkowej 206 stop, czyli 29½ sążni, szerokości z futrowaniem 57 st., a wysokości 54 stopy; postanowiono go uzbroić działami 48-funtowymi, i kilku moździerzami bombowemi. — Sławna i potężna *Rossya!* (R. I.)

— Cesarz Jego Mość raczywszy Najłaskawiey zauważyć poświęcenie się, z jakim działały pożarne komendy na pożarze 2-go Lutego, na placu Admiralicji, i pragnąc nagrodzić, którzy się więcej odznaczyli w obliczu Jego Cesarzkiej Mości, przy uratowaniu wielu ginących w płomieniach, raczył przeznaczyć Mistrzom pożarnym Wasilewskiej Części *Siemianowe-*

части, *Семенову*, и Московской, *Малышину*, по тысячъ рублей; 2-й Адмиралтейской части унтер-офицеру *Хабарову*, триста рублей и серебряную медаль; пожарнымъ рядовымъ: той же части *Гамюку*, Московской, *Шамшурину*, и штата Полиции фельдшеру *Иванову*, каждому по двести рублей и по серебряной медали, для ношения въ петлицу, съ надписью: „за спасеніе погибавшихъ.“ (С. П.)

— На основаніи Высочайше утвержденного въ 7-й день Декабря 1834 и обнародованнаго въ Указъ Правительствующаго Сената отъ 28-го Января 1835 года положенія, устраивается въ ведомствѣ Министерства Финансовъ учебное лѣсничество въ казенной Лисинской дачѣ, въ Паркосельскомъ уездѣ состоящей; для пользы же владѣльцевъ, желающихъ имѣть свѣдущихъ лѣсничихъ, учреждается при семъ лѣсничествѣ на правилахъ, въ главѣ V сего положенія изъясненныхъ, особое училище подъ названіемъ Егерскаго, куда, кромѣ помѣщичьихъ людей, могутъ также поступать и люди свободныхъ состояній, и гдѣ будутъ они обучаемы, сверхъ необходимыхъ теоретическихъ познаній въ правилахъ лѣсоводства, въ Ариметикѣ, черченіи, началахъ Грамматики, Геометріи и нивелировки, главнѣйше практическимъ занятіямъ, до лѣснаго хозяйства и егерскаго искусства относящимся.

Министерство Финансовъ, объявляя о семъ пригласеніи, чтобы желающіе отдавать людей своихъ вновь учреждаемое Егерское училище, а равно желающіе поступить въ оное люди свободныхъ состояній, адресовались для сего нынѣ же къ Г. Начальнику учебнаго лѣсничества Коллежскому Ассессору *Фрейрейсу* лично, или письменно въ С. Петербургъ, съ отдачею пакетовъ въ Департаментъ Государственныхъ Имуществъ, такъ какъ строенія лѣсничества будутъ готовы къ Августу сего года и въ слѣдъ за тѣмъ будетъ открыто и самое лѣсничество; до того же времени старались обучать предназначаемыхъ въ училищѣ чтенію, письму и отчасти Ариметикѣ. Въ училищѣ сіе будутъ принимаемы ученики добропорядочнаго поведенія, не моложе 18 лѣтъ, и буде женаты, то безъ женъ, не менѣе какъ на два и не болѣе какъ на четыре года; они должны имѣть собственныя: ружье съ приборомъ, постель, бѣлье и одежду, состоящую изъ куртки и брюкъ травянаго цвѣта, сврой шинели и шубы; за столь же ихъ и за мытье бѣлья платится заведенію не болѣе трехъ сотъ рублей въ годъ, за каждый впередъ. Дальнѣйшія подробности касательно обучающихся въ Егерскомъ училищѣ изложены въ главѣ V положенія о семъ лѣсничествѣ.

— Воспитанники здѣшняго Училища Торговаго Мореплаванія, движимые состраданіемъ къ несчастнымъ, пострадавшимъ отъ пожара, бывшаго 2-го Февраля, на Адмиралтейской Площади, собрали въ пользу ихъ между собою сто рублей, и препроводили ихъ чрезъ Директора сего училища, П. М. *Муравьева*, къ издателю Сѣверной Пч., а онъ представилъ ихъ Г. Генераль-Адъютанту Графу А. Х. *Бенкендорфу*.

— Изъ Одессы пишутъ, что недавно открыли тамъ новую уловку для тайнаго провоза товаровъ: при осмотрѣ одного Еврея, проѣзжавшаго за черту порто-франко на санихъ въ одну лошадь, найдена у него контрабанда, скрытая въ полозьяхъ саней, которые, подъ желѣзными подрѣзками, были выдолблены, и тутъ устроены особыя помѣщенія для товаровъ. Контрабанда состояла въ набивныхъ платкахъ шелковыхъ и бумажныхъ, ситцѣ и крепѣ. (К. Г.)

К р а к о в ъ.

17-го ч. с. м. обнародовано: „Въ слѣдствіе учиненнаго сего числа перваго объявленія, изъясняющаго поводы и цѣль опредѣленнаго тремя Покровительственными Державами, временнаго занятія Города Кракова и его округа войскомъ, приводится, во всеобщее извѣстіе слѣдующее. Всѣ нерожденные въ краѣ вольнаго Города Кракова лица, кои, состоявъ офицерами, унтер-офицерами, или солдатами въ бывшей Польской Арміи, или другимъ какимъ либо образомъ принимали въ послѣдней Польской революціи дѣйствительное участіе, и кои на проживаніе въ Городѣ Краковѣ и его округѣ, не могутъ представить паспорта или особеннаго дозволенія, отъ свойственныхъ властей Покровительственныхъ Державъ, обязаны, даже и тогда, когда бы они поступили въ военную или гражданскую службу въ краѣ В. Г. Кракова, а потому и получили право гражданства въ семъ краѣ, въ продолженіи 6 дней, оставить Г. Краковъ и его округъ, для чего открыты имъ будетъ путь чрезъ Подгурже. Тѣ изъ вышепомянутыхъ лицъ, кои въ теченіе предназначеннаго срока, не удовлетворить сему требованію, и усиливаться будутъ выйти изъ Кракова, другою доро-

му, и *Moskiewskiej*, *Matyszkiniowi* по тысячъ rubli; 2-гій *Admiraliczyney* Чѣсти *podoficerowi Chabarovemu*, *trzysta rubli* i *medal srebrny*; szeregowym *pożarnym*: *teyże Чѣсти Haniukowi*, i *Moskiewskiej*, *Szamszurynowi*, i *etatowemu felerowi policyjnemu Ivanowu*, *każdemu po dwieście rubli* i *po medalu srebrnym*, dla *noszenia w pętelce*, z *napisem*: „*za uratowanie ginących*.“ (P. P.)

— На основіи *Naywyżey* w *dnju 7-m Grudnia 1834 roku* *utwierdzonych i ogłoszonych przez Ukaz Rządzącego Senatu*, *pod 28 Stycznia 1835 roku* *Ustaw*, *urządza się pod wiedzą Ministeryum Skarbu*, *Szkoła Leśnictwa* w *skarbowém majątku Lisińskim*, w *powiecie Car-skosielskim* *położonym*; dla *pożytku zaś właścicieli ziemskich*, *życzących mieć umiętnych leśniczych*, *zakłada się przy tém leśnictwie na prawidłach w wydziale V* *tey ustawy* *opisanych*, *osobna Szkoła Myśliwstwa*, do *którey*, *prócz obywatelskich ludzi*, *mogą także być przyjętymi ludzie wolnych stanów*, a w *którey*, *prócz istotnych umiętności teorycznych*, do *poznania prawideł gospodarstwa leśnego*, *będą się uczyli Arytmetyki*, *Rysunkow*, *Początkow Gramatyki*, *Jeometryi* i *niwellacyi*, *osobliwie zaś będą zajmowani ćwiczeniami praktycznymi*, do *gospodarstwa leśnego i sztuki myśliwskiej należącymi*.

Министерство Скарбу, обвѣщающае о тѣмъ, *wzywa*, *ażeby życzący ludzi swoich oddawać do nowo zakładającej się szkoły myśliwstwa*, *również chcący wniysć do niej ludzie wolni*, *adressowali się tym celem także do Pana Naczelnika szkoły leśnictwa Asse-sora Kollegialnego Freireisa* *osobiście*, *lub listownie do Sankt-Petersburga*, *zapisując pakiety dla oddania w Departamencie Majątkow Państwa*, *ponieważ zabudowania leśnictwa będą gotowe do Sierpnia roku teraźniejszego* i *tuż zatył zostanie otwarte i samo leśnictwo*; do *tego zaś czasu ażeby starali się nauczyć ludzi przeznaczonych do szkoły*, *czytać*, *piisać i w części arytmetyki*. Do *tey szkoły przyjmowani będą na uczniów ludzie dobrego sprawowania się*, *nie młodszy od 18-tu lat*, i *jeśli są żonaci*, *tedy bez żon*, *nie mniej jak na dwa i nie więcej, jak na cztery lata*; *powinni mieć własne: strzelbę z przyborem*, *pościel*, *bieliznę i odzienie*, *składające się z kurtki i pantalonow trawiastego koloru*, *szaraczkowego płaszcza i kożucha*; *za stół zaś i za pranie bielizny płaci do zakładu nie więcej jak trzysta rubli na rok*, *za każdy rok z góry*. *Dalsze szczegóły co do uczących się w szkole myśliwstwa*, *opisane są w rozdziale V ustaw tego leśnictwa*.

— Учениowie тудейшей Школы Жеглуги Handlowey, *wzruszeni litością ku nieszczęśliwym*, *którzy ucierpieli przez pożar*, *były 2-go Lutego na placu Admiraliczy-nym*, *zebrali dla nich pomiędzy sobą sto rubli*, i *przez Dyrektora tey Szkoły P. M. Murawjewa*, *przesłali do wydawcy Pszczoły Północney*, a *ten złożył P. Jenerał-Adjutantowi Hrabu A. Ch. Benkendorfowi*.

— Z Odessy piszą, że там не давно открыто новый способ тайнаго przewożenia *towarów*: *przy obeyrzeniu żyda jednego, przejeżdżającego za granicę portu wolnego*, *na saniach jednym koniem*, *znaleziono u niego kontrabandę*, *ukrytą w płozach sań*, *które pod żelaznemi podrezami miały wyżłobienie*, *gdzie zrobione było miejsce na towary*. *Kontrabanda składała się z nabijanych chustek jedwabnych i bawełniczych*, *perkalów i krepy*. (G. H.)

К р а к о в ъ.

Dnia 17 b. m. ogłoszono: „*W skutku nastąpienego w dniu dzisiejszym pierwszego obwieszczenia*, *wyjaśniającego pobudki i cele postanowionego przez trzy Opiekunche Mocarstwa chwilowego woyskiem zajęcia kraju M. Krakowa i jego okręgu*, *podaje się dalej do publiczney wiadomości*, *co następuje*: *Wszystkie w kraju W. M. Krakowa nieurodzone osoby*, *które jako oficerowie*, *podoficerowie lub żołnierze w byłém polskim woysku*, *albo w innym jakimkolwiek sposobie w ostatniej rewolucyi polskiej czynny udział miały*, i *które swojego pobytu w mieście Krakowie i jego okręgu pasportem lub szczególném pozwoleniem przez właściwe władze Opiekunzych Mocarstw wydaném*, *usprawiedliwić nie są w stanie*, *obowiązani są*, *nawet wtenczas*, *gdyby do cywilney lub woyskowej służby w kraju W. M. Krakowa przyjętymi zostali*, *a nawet następnie prawo obywatelstwa kraju tegoż otrzymali*, *Miasto Kraków i jego okrag w przeciągu dni 6-ciu opuścić*, *końcem czego zostanie im droga przez Podgórze otwarta*. *Te z wyżej wymienionych indiwiduw*, *które w przeciągu zakreślonego terminu*, *niniejszemu do nich czyniącemu się wezwaniu zadosyć nie uczynią*, *i które inną drogą*, *jak tą*, *która im wskazana zo-*

гою, а не тою, которая для нихъ показана, равномѣрно и жители Города Кракова, ктебы они ни были, кои бы давали пристанище таковымъ выходцамъ, или способствовали имъ, какимъ либо образомъ къ побѣгу, подвергнуты заслуженному тяжкому наказанію. Впрочемъ я совершенно полагаюсь на точное содѣйствіе начальствъ и жителей Г. Кракова, въ достиженіи предположенной цѣли, тѣмъ болѣе, что сіе касается собственного ихъ блага и безопасности. — Его Императорско-Королевско-Католическаго Величества Генераль-Маіоръ и Командиръ войскъ, именемъ трехъ Покровительственныхъ державъ, занимающихъ край Вольнаго Г. Кракова. *Фр. Кауфманъ Трауенштейнбургъ.*

— Сегожъ числа Сенатъ объявилъ слѣдующее: „Войска Покровительственныхъ Державъ, заняли Вольный Городъ Краковъ съ округомъ, для приведенія въ исполненіе Высочайшей ихъ воли, удалить изъ сдѣшнаго округа несдѣшнихъ уроженцевъ, имѣвшихъ дѣйствительное участіе въ послѣдней революціи въ Царствѣ Польскомъ, сколько бы оныхъ еще въ краѣ В. Г. Кракова ни находилось. Обнародованныя сегодня во всеобщее извѣстіе объявленія Его Имп. Кор. Католич. Вел., Генераль-Маіоромъ *Фр. Кауфманомъ Трауенштейнбургомъ*, Командиромъ помянутыхъ войскъ, удостовѣряютъ насъ, что цѣль прибытія оныхъ, произошла отъ заботливости Августѣйшихъ Покровительственныхъ Дворовъ о благѣ сего края; примите же оныя, сограждане и жители Г. Кракова и его округа, съ пріятливостію, и радушіемъ. Такъ какъ по волѣ Августѣйшихъ Дворовъ требуется, чтобы въ обстоятельствахъ, касающихся всеобщей безопасности и приведенія въ исполненіе удаленія лицъ, принадлежащихъ къ помянутому разряду, сдѣшніа гражданскія Начальства, оказывали бы повиновеніе установленной Покровительственными Державами воинской власти; власть же сія издала уже нужныя распоряженія, для исполненія высочайшихъ повелѣній: то въ слѣдствіе сего всеобще объявляется, что Дирекція Полиціи въ Г. Краковѣ, а Войты общинъ въ округѣ, въ сопровожденіи воинскихъ отрядовъ подъ командою Гг. Офицеровъ, получили повелѣніе заняться отысканіемъ и принужденіемъ, оставить сдѣшній край неоднократно упомянутыми лицами. А поелику по объявленію Генераль-Маіора и Командира, всѣ лица, подлежащіа удаленію въ 6-дневный срокъ, обязаны оставить сей край и отправиться въ Подгурже, подъ строгою прописанною въ объявленіи отвѣтственностію, распространенною даже и на сдѣшнихъ жителей, кои бы скрывали таковыхъ выходцевъ, или способствовали онымъ, какимъ-либо образомъ къ побѣгу, подвергая оныя наказанію за таковыя преступленія: то Сенатъ желая вышесказаннымъ угрозамъ придать болѣе значенія, опредѣленіемъ степени и рода наказанія, постановляетъ: что владѣтели недвижимостей, начальники всякихъ заведеній, и вообще всѣ, которые бы дерзнули на помянутый проступокъ, должны будутъ уплатить за всякое симъ образомъ скрытое лице, 500 зл. поль. пени; а еслибы они не были въ состояніи, то сіе наказаніе замѣняется 2 мѣсячнымъ заключеніемъ, которое тотъ-часъ будетъ и исполнено; Войты же общинъ, и заступающіе ихъ мѣста кои бы отважились на сей поступокъ, или не исполнили въ точности данныхъ имъ предписаній, кромѣ удаленія отъ должности, подвергнутся двойному наказанію. Сіи наказанія не будутъ облегчены, но напротивъ строго и немедленно будутъ исполнены. (подписалъ) Президентъ Сената *Вѣлогловскій.*

— 18-го ч. Генераль *Трауенштейнбургъ* объявилъ: „Дошло до моего свѣденія, что лица, по сдѣланному мною объявленію о томъ, дабы онѣ немедленно оставили край В. Г. Кракова, намѣрены уклониться отъ сего требованія тѣмъ, что хотятъ ложными и обманомъ полученными видами или свидѣтельствами подъ чужимъ именемъ, доказать свое здѣсь рожденіе, или то, что они не принадлежали къ послѣдней Польской революціи. Для предупрежденія сихъ преступныхъ намѣреній, доводится симъ до всеобщаго извѣстія, что всѣ тѣ лица, которые бы воспользовались подобными доводами, будутъ наказаны, по всей строгости сдѣшнихъ законовъ, и отданы Правительству ихъ мѣсторожденія; тѣ же кои поддѣлывали таковыя виды, будутъ подвергнуты строжайшей отвѣтственности.“

— Дирекція Полиціи по требованію Австрійской миссіи объявила, что пашпорты желающимъ отправиться въ Австрійскія владѣнія, будутъ выдаваемы только тѣмъ сдѣшне-конституціоннымъ подданнымъ, которые не имѣли участія въ послѣдней Польской революціи, и докажутъ, что они имѣютъ необходимость туда отправиться. (G. G.)

стаѣ, усиловать бѣда з крају oddalić się, równie jak i mieszkańcy M. Krakowa, ktokolwiekby oni byli, którzyby wychodniów takich u siebie mieścili, pobyt ich starali się ukryć, albo udzielali im w jakikolwiekby sposób pomocy do ucieczki, wpadają w zasłużone ciężkie kary. Rachuję zresztą z pewnością na rzetelne współdziałanie władz i mieszkańców M. Krakowa w osiągnięciu wzmiarkowanego celu, ile że szczególnie o ich własne dobro i bezpieczeństwo chodzi. — *Fran. Kaufman de Trauensteinburg*, Jego Cesarko-Królewsko-Apostolskiej Mości Jenerał-Major i Dowódzca woysk, kray wolnego miasta Krakowa w imieniu trzech Opiekunich Mocarstw zajmujących.

— Tegoż dnia Senat ogłosił co następuje: „Woyska Opiekunich Mocarstw zajęły Wolne Miasto Kraków z okrugiem, w celu przywieżenia do wykonania Naywyższej ich woli, wydalenia z kraju tuteyszego osób nietuteyszo-krajowych, które miały udział czynny w ostatniej rewolucyi w Królestwie Polskim, o ile jeszcze takowe w kraju W. M. Krakowa znajdowały się mogły. Podające się w dniu dzisiejszym do publicznej wiadomości obwieszczenia, wydane przez Ces. Król. Apostol. Mości Jenerał-Majora *J.W. Fran. Kaufman de Trauensteinburg*, Dowódcę rzeczonych woysk, zapewniają nas, iż cel przybycia ich wypłynął z troskliwości Najjaśniejszych Opiekunich Mocarstw o dobro kraju tego; przyymiecie więc oneż, obywatele i mieszkańcy miasta Krakowa i jego okregu, z uprzejmością i gościnnością, sobie właściwą. Ponieważ oznajmioną nam została wola Najjaśniejszych Dworów, aby w okolicznościach odnoszących się do bezpieczeństwa publicznego i przywieżenia do wykonania wydalenia osób, do powyższej kategorii należących, władze tuteysze cywilne, władzy woyskowej, przez Opiekujące się Mocarstwa ustanowione, uległość okazywały, władza zaś ta wydała już stosowne rozporządzenia, mające na celu spełnienie naywyższych rozkazów: w skutku więc tego podaje się do publicznej wiadomości, iż Dyrekcya policyi w mieście Krakowie, a Woyci gmin w okregu, w asystencyi oddziałów woyskowych pod komendą PP. Oficerów zostawać mających, odebrały polecenia zajęcia się wyszukiwaniem i znalezieniem do opuszczenia kraju tuteyszego tyle razy rzeczonych indywiduów. Agdy wedle obwieszczenia *J.W. Jenerał-Majora i Dowódcy*, w terminie 6-dniowym wszystkie osoby, do kategorii wydalenia się należące, kray ten opuścić i na Podgórzu udać się zostały zobowiązane, pod rygorem obwieszczeniem tém zagrożonym i rozciągniętym również i do tuteyszych mieszkańców, którzyby wychodniów takich u siebie mieścili, pobyt ich starali się ukryć, lub udzielali im w jakikolwiek sposób pomocy do ucieczki, poddając ich pod kary za dopiero dokonane wykroczenia; Senat przeto, chcąc nadać powyższemu zagrożeniu wyższe oznaczenie, wskazaniem stopnia i gatunku kary, stanowi: iż właściciele nieruchomości, naczelnicy wszelkich zakładów, lokatorów, zgoła wszyscy, którzyby wykroczenia dopiero wspomnianego dopuścić ważyli się, zapłacą tytułem kary za każde tym sposobem usunięte indywiduum, zł. pol. 500, a gdyby stan ich majątku, złożenia tej kwoty nie dozwalał, kara ta na arezt 2-miesięczny zamienioną i natychmiast wykonaną zostanie; Woyci zaś gmin i ich zastępcy, którzyby czynu podobnego dopuścili się, lub rozporządzeń w tym mierze udzielających się im ściśle nie wykonali, oprócz oddalenia od urzędu, karze podwójney ulegną. Kary te w drodze łaski nie będą złagodzone, i owszem ściśle i bez odwłoki wykonanemi zostaną. (podp.) Prezes Senatu, *Wielogłowski.*

— Dnia 18, Jenerał *Trauensteinburg* ogłosił: „Dozszło do mojej wiadomości, iż indywidua, stosownie do zrobionego przeze mnie obwieszczenia, do niezwłocznego opuszczenia kraju wolnego miasta Krakowa wezwane, mają zamiar uniknąć tym sposobem tego prawidła, iż stałszowanemi, przez podejście otrzymanemi, lub na cudze nazwiska brzmiącemi dowodami, swoje tu urodzenie, lub okoliczność nie należenia do ostatniej Polskiej rewolucyi dowodzić mają na widoku. Końcem zapobieżenia tym występnyim zamiarom, podaje się niniejszém do publicznej wiadomości, iż wszystkie te indywidua, któreby użycie zrobiły z podobnych dowodów, wedle całej surowości obowiązujących krajowych ustaw karanemi, a następnie Rządowi mieysca ich urodzenia wydanemi, ci zaś, którzy dowody takowe sporządzili, do naycięższej odpowiedzialności pociągani zostaną.“

— Dyrekcya policyi na wezwanie misyi Austriackiej, ogłosiła: iż pasporta tym tylko tuteyszo-konstytucyynym poddanym do krajów Cesarstwa Austriackiego udawać się chcącym, wydawane będą, którzy w ostatniej rewolucyi Polskiej nie mieli udziału i niezbedną potrzebę udawania się tamże, udowodnić są w stanie. (G. G.)

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 19-го Февраля.

Императоръ пожаловалъ Сербскому Князю *Мишоу*, великой крестъ ордена Желѣзной Короны.

— Издаваемый здѣсь *Австрійскій Наблюдатель* напечаталъ слѣдующее извѣстіе: „Возобновляющіеся часто безпорядки и насильства противу лицъ, наблюдающихъ за общою безопасностію и порядкомъ; письма съ угрозами и прилѣпленныя къ стѣнамъ билеты, для устрашенія судей и чиновниковъ и частныхъ особъ, на публичныхъ увеселеніяхъ; сверхъ того въ началѣ еще сего года, учиненное смертоубійство надъ какимъ-то Яномъ Павловскимъ, съ напоминаніями и приговоромъ тайнаго революціоннаго суда, ибо тѣло убитаго, исколотое кинжалами, убійцы для страха и на показъ, положили на собственномъ его раскинутомъ плащѣ; наконецъ толикократныя доказательства революціоннаго духа, происходящаго изъ Кракова, и распространяющаго до смежныхъ провинцій, обратили вниманіе Покровительственныхъ Правительствъ, чтобы подобныя происшествія, столь вредныя для общей безопасности В. Г. Кракова и смежныхъ провинцій, терпимы не были. Нѣтъ сомнѣнія, что не жители В. Г. Кракова, но накопившіеся тамъ во множествѣ революціонныя выходцы и эмиссары суть виновниками сихъ преступныхъ и коварныхъ дѣйствій; и потому три Покровительственные Двора Австріи, Россіи и Пруссіи, исполняя обязанности, возложенныя на нихъ въ Вѣнскомъ Конгрессѣ на счетъ Вольнаго Города Кракова, опредѣлили употребить предоставленныя имъ права, по силѣ 9 статьи акта Конгресса, требованіемъ задержать и представить бѣглыхъ, выходцевъ, и осужденныхъ по законамъ лицъ; а по крайней мѣрѣ, чтобы Правительство Вольнаго Города, повелѣло подобнымъ людямъ, шатающимся и опаснымъ, удалиться изъ его владѣній. Уполномоченные 3-хъ Державъ въ Краковѣ получили повелѣніе подать по сему предмету Президенту и Сенату Кракова ноту, при употребленіи въ тоже время вооруженной силы, дабы Правительству Кракова способствовать къ исполненію самыхъ дѣйствительнѣйшихъ средствъ, для утвержденія всеобщаго порядка и спокойствія, притомъ воспрепятствовать, чтобы сказанныя лица, не пробирались другимъ путемъ за границу, кромѣ того, какой имъ указанъ.“ (G. C.)

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 16-го Февраля.

На дняхъ прибылъ сюда Баварскій Посланникъ *Енисонъ*.

— Адмиралъ *Дюперре*, переехалъ уже изъ дома, занимаемаго имъ по званію Министра; Гг. *Гизо* и *Тьеръ* еще не переезжали. Сей послѣдній будто бы сказалъ, что онъ тогда оставитъ Министерскій домъ, когда преемникъ его, подавая ему руку, поможетъ сѣсть въ карету.

— Чрезъ Кале поспѣшно проѣзжалъ Кавалеръ *Фленъ*, принадлежащій къ Неаполитанскому Посольству въ Лондонъ. Онъ слѣдовалъ съ депешами къ своему Правительству.

— На биржѣ вчера тоже говорили, что Король поручилъ Г-ну *Тьеру* составить новый Кабинетъ. Полагали, что въ такомъ случаѣ изъ нынѣшнихъ Министровъ вышли бы только Гг. *Гизо* и *Броли*. Извѣстіе сие нашло много вѣроятія, и даже имѣло хорошее вліяніе на курсъ Государственныхъ бумагъ.

— Корреспондентъ газеты *Courrier* изъ Александріи отъ 3-го Января сообщаетъ, что Вице-Король Египетскій, почувствовавъ нужду въ лучшемъ устройствѣ карантинной, велѣлъ построить обширный и выгодный госпиталь. Правленіе, для сохраненія общественаго здоровья состоитъ изъ иностранныхъ Консуловъ и нѣсколькихъ Турецкихъ чиновниковъ; предѣлательствующимъ въ ономъ Англіискій Генеральный Консулъ. О экспедиціи на Евфратъ, получены отъ 19-го ч. Декабря неблагопріятныя извѣстія. Полковникъ *Чесней* отправилъ Офицера въ главную квартиру *Ибрагима - Паши*, прося его помощи; но жители, особливо на землѣ Великаго Султана, оказываются столь противными экспедиціи, что начинаютъ сомнѣваться въ дальнѣйшемъ ея успѣхѣ. Въ Александріи распространился слухъ, что *Мехмедъ-Али* оставилъ гордыя свои намѣренія противу Гемена, и заключилъ миръ съ Начальникомъ Ассейровъ; впрочемъ ничего въ точности о семъ дѣлѣ не извѣстно.

— *Journal de l'Armée* сообщаетъ, что Полковникъ *Ст. Іонъ*, тотъ самый, который за нѣсколько времени предъ симъ отправленъ былъ въ Наварру съ подобными порученіями, какъ Англіискій Полковникъ *Вильде*, оставилъ должность при Военномъ Министерствѣ; ибо получилъ повелѣніе отправиться въ И-

ВІАДОМОСТІ ЗАГРАНИЧНЕ.

А У С Т Р І Я.

Вѣна, 19-го Лутега.

Цесаръ заслужилъ Хієція Мишоза Сербскаго, Великимъ Кръжемъ ордена Короны Желазнеы.

— Выходящій ту *Dostrzegacz Austriacki* umieścił następującą wiadomość: „Nieporządki, często się powtarzające i pojedyncze gwałty przeciw osobom publiczmemu bezpieczeństwu i porządkowi oddanym; listy groźne i przyklepania na murach, ażeby Sędziów i Urzędników, oraz prywatne osoby, które znajdowały się na publicznych zabawach trwogą nabawić: do tego jeszcze na początku roku, na niejakiem Janie Pawłowskim z oznakami i wyrokiem sądu tajemnego rewolucyjnego popełnione morderstwo, gdyż ciało nieboszczyka, skłóte sztyletami, mordercy na postrach i przestroge, na jego własnym płaszczu rozpostartym położyli; nakoniec tylekroć dowody ducha rewolucyjnego, wychodzącego z Krakowa, a do sąsiednich prowincyi rozciągającego się, zwróciły uwagę Rządów Opiekunich, ażeby podobne, tak Wolnemu Miastu Krakowu, jak i pogranicznym prowincjom, publiczmemu bezpieczeństwu i spokojności szkodzące przyczyny, cierpieniami nie były. Przekonano się, że nie mieszkańcy spokojni Krakowa, ale tamże nagromadzeni liczni rewolucyjni wychodcy i emisaryusze są twórcami tych zbrodniczych i niecných czynności, dla tego postanowiły trzy Dwory Opiekunich Austrii, Rossyi i Pruss, dopełniając obowiązków, włożonych na nich na kongressie Wiedeńskim, względem Wolnego Miasta Krakowa, użyć praw, im artykułem 9-tym aktu Kongressu służących, ażeby żądały przytrzymania i wydania zbiegów, wychodzców i prawu podpadłych osób, a przynajmniej, ażeby Rząd wolnego miasta kazał się podobnym wychodzcóm i ludziom bez przeznaczenia i niebezpiecznym, ze swojego territorium oddalić. Pełnomocnicy trzech Mocarstw w Krakowie w tej mierze otrzymali polecenie podać Prezesowi i Senatowi Krakowa notę, przy użyciu natychmiast środków siły zbrojney, ażeby Rządowi Krakowa ułatwić wypełnienie najskuteczniejszych środków do utrzymania publicznego porządku i spokojności, oraz przeszkodzić, ażeby indywidua w Krakowie nie wykradały się innemi drogami za granicę, prócz im wskazanej.“ (G. C.)

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 16-го Лутега.

Въ тѣхъ дняхъ прибылъ ту Баварскій Поселъ *Храбиа Јенисонъ*.

— Адмиралъ *Duperré* wyprowadził się już z domu, któren jako Minister zajmował; PP. *Guizot* i *Thiers*, jeszcze nie. Ten ostatni miał powiedzieć, że wtenczas dopiero opuści swoje urzędowe mieszkanie, kiedy jego następca, podając mu rękę, pomoże wsiąść do pojazdu.

— Przez Calais przejeżdżał śpiesznie Kawaler *Flinn*, należący do Poselstwa Neapolitańskiego w Londynie. Wioził on depesze do Rządu swego.

— Na giełdzie dnia wczorayszego mówiono także, że Król polecił Panu *Thiers* utworzenie nowego Gabinetu. Sądzono, że w takim razie wystąpiłoby z dotychczasowych Ministrów, tylko PP. *Guizot* i *Brogie*. Ta wiadomość znalazła wiele wiary, a nawet wywarła wpływ korzystny na kurs papierów publicznych.

— Korrespondent gazety *Courrier* donosi z Alexandryi pod dniem 5 Stycznia, iż Vice-Król Egiptu uznał potrzebę lepszego urządzenia kwarantanny, i kazał wystawić obszerny i wygodny szpital. Urząd zdrowia składa się z Konsulów zagranicznych i kilku urzędników Turckich, przewodniczy w niej Jeneralny Konsul Angielski. O wyprawie do Eufratu otrzymano niepomysłne wiadomości pod dniem 19 Grudnia. Półkownik *Chesney* wysłał oficera do głównej kwatery *Ibrahima-Baszy*, prosząc go o pomoc; lecz mieszkańcy, zwłaszcza na terytoryum Wielkiego Sułtana, okazują się tak przeciwni wyprawie, iż zaczęto bardzo wątpić o dalszym jej postępie. W Alexandryi rozchodziła się pogłoska, iż *Mehmed-Ali* zaniechał dumnych swoich zamiarów względem Yemenu, i zawarł pokój z paczelnikiem Asseirów; nie wiadzano jednak nic pewnego w tej mierze.

— *Journal de l'Armée* donosi, że Półkownik *St. Fon*, ten sam, który przed niejakiem czasem był wysłany do Nawarry, w zleceniach podobnych, jak Angielski Półkownik *Wylde*, złożył swój urząd przy ministeryum wojny, ponieważ otrzymał rozkaz, udania się do Hiszpanii, i tam stale przy Jenerale *Minie* zostawać.

спанію, дабы постоянно тамъ находиться при Генералѣ Минѣ.

— По письмамъ изъ Берлина отъ 23-го ч. с. м., Французскія ассигнаціи на тамошней биржѣ понизились въ 50 центимовъ, по поводу извѣстія о составѣ новаго Министерства, главою коего Г. Тьеръ; полагаютъ однакожь, что оно будетъ непродолжительно.

— По случаю кончины Королевы Неаполитанской, наложенъ при Дворѣ трауръ, на 28 дней, а на 11 дней по случаю смерти Великой Герцогини Гессенской.

— Повѣренный въ нашихъ дѣлахъ въ Нью-Йоркѣ Г. Лажо, прибылъ на пароходѣ въ Гавръ (онъ уже въ Парижѣ).

— Мониторъ, соблюдавшій долго на счетъ Испанскихъ дѣлъ молчаніе, сообщаетъ слѣдующее извѣстіе: „Прежній Каноникъ Батерно прошелъ Эбро съ 300 чел. пѣхоты и 100 конницы, для собранія Карлистскихъ Гериласовъ въ Кастиліи; но 8-го ч. при Урильо разбитъ на голову; у него убито или взято въ плѣнъ 100 ч., прочихъ преслѣдуютъ гвардейскіе кирасиры.“

— Изъ Байонны отъ 11-го ч. пишутъ, что гарнизонъ сдѣлалъ изъ Ст. Себастьяна вылазку, но отраженъ съ урономъ.

— Уже на вѣрное увѣдомляютъ, что Аббатъ Мериньо, умеръ въ деревнѣ Арквети при Эстеллѣ.

19-го Февраля.

Генерала Кордову 13-го ч. ожидали въ Байоннѣ, для уговора въ нѣкоторыхъ случаяхъ съ Генераломъ Гариспе.

— Послѣдніи донесенія изъ Сѣверной Америки удостовѣряютъ, что Соединенные Штаты занимаются военными приготовленіями. 21-го Января, Сенатъ назначилъ 600,000 долларовъ (5,400,000 зл. поль.), на сооруженіе и приготовленіе пароходовъ. Также принять билъ касательно увеличенія корпуса инженеровъ. — Кажется, что сіи извѣстія, заставляютъ Французское Правительство соблюдать осторожность; ибо на сіихъ дняхъ послано въ Тулонъ телеграфическое повелѣніе, дабы поспѣшно вооружили 3 линейные корабли, а именно *Ville de Marseille*, *Nestor* и *Scipion*, а также фрегатъ 1-го разряда *Ифигенія*. Корабельный экипажъ уже въ готовности и ежедневно занимается ученьемъ.

— Правительство рѣшилось на послѣдокъ отправить военный корабль въ Тунисъ. Назначеніе сѣе получилъ военный бригъ *Bougainville*, уже и отплылъ. Онъ долженъ будетъ наблюдать за проектами Порты и стараться получить извѣстіе о силахъ Тунисскаго Бей.

— Изъ Алжира не получено еще офиціальнаго рапорта, о экспедиціи въ Тремецень отъ того, что по причинѣ свирѣпствующихъ буръ, пароходы прибыть не могли. Подробности, рассказываемыя Арабами о сей экспедиціи, не весьма заслуживаютъ вѣроятія; она тѣмъ уже неудачна, что Бей Ибрагимъ не достигъ Тремецены, дабы предупредить смертоубійство 500 знатнѣйшихъ тамошнихъ жителей и разграбленіе города. — Населеніе Алжира возрастаетъ. — Въ цвѣтущемъ также находятся состояніи колоніи Гг. Мерсье и Сосима въ Регабіи, въ 9 миль отъ Алжира; даже заложены тамъ фундаменты для значительныхъ зданій. Въ Буффарику построена цѣлая деревня, населенная одними Европейскими колонистами. (G. C.)

21-го Февраля.

Вчера предъ полуднемъ Его Вел. по очереди давалъ четыре приватныя аудіенціи, сперва Графу Апони, представившему отвѣтъ Пармской Принцессы Королю на письмо, отзываютъ Барона Баранта; потомъ Графу Левенгелму, поднесшему такое же письмо своего Короля на счетъ Князя Монтебелло, потомъ Коммандору Мутинго де Лима, вручившему Его Вел. письмо новаго Бразильскаго Регента, о принятіи Регентства; на послѣдокъ Графу Енисону Вальварту, представившему вѣрющую свою грамоту въ качествѣ Посланника Его Баварскаго Величества. (D. P.)

— По донесеніямъ изъ Байонны отъ 16-го ч., Генералъ Кордова, кончивъ договоръ въ крѣпости Лакарръ съ Начальникомъ Штаба Генерала Гариспе, Г-мъ Виллебакъ, отправился оттуда прямо въ Наварру. Говорятъ, что онъ желалъ, дабы Французское Правительство, дозволило ему перевести чрезъ Французскую границу одну дивизію войска въ тылъ Карлистамъ, на что однакожь оно не согласилось. (G. C.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 13-го Февраля.

Архіепископы Кентербурійскій и Йоркскій позавчера разсуждали съ Лордомъ Мельбурномъ о билѣ, заготовленномъ Лордомъ Канцлеромъ, на счетъ Духовныхъ Судовъ. По силѣ помнутаго билъ, суды сіи будутъ соединены въ одинъ Гражданскій Судъ. Гла-

— Подлугъ listów z Berlina z dnia 23 b. m., papiery francuzkie spadły na giełdzie tamtejszej o 50 centymów, z powodu wiadomości o utworzeniu nowego Ministerium, na którego czele stoi P. Thiers, a któremu długiego trwania nie obiecują.

— Z powodu zgonu Królowey Neapolitańskiej, przywdział Dwór żałobę na 28 dni, a na dni 11, z powodu zgonu W. Xiężny Heskiej.

— Nasz sprawujący interessa w Nowym-Yorku, Pan Pageot, przybył do Havre na statku parowym. (Jest już w Paryżu).

— Monitor, który tak długie względem spraw Hiszpańskich zachowywał milczenie, udziela następującą wiadomość: „Dawny Kanonik Baterno, przeszedł za Ebro w 300 piechoty i 100 konnicy, dla gromadzenia Karolistowskich Gierylasów w Kastylji, ale dnia 8 został pod Urillo na głowę pobity; zabito mu lub wzięto w niewolę 100 ludzi; resztę ścigają kirysyery gwardyi.“

— Donoszą z Bayonny pod dniem 11, że załoga z St. Sebastian zrobiła wycieczkę, ale ze stratą odparta została.

— Już teraz donoszą za rzecz pewną, że Xiądz Merino umarł w wiosce Arquetia pod Estellą.

Dnia 19.

Dnia 13 spodziewany był Cordova w Bayonnie, dla umówienia się względem pewnych okoliczności z Jenerałem Harispe.

— Ostatnie doniesienia z Ameryki Północnej zapewniają, że Stany Zjednoczone przedsięwzięły przygotowania wojenne. Dnia 21-go Stycznia, wyznaczył Senat 600,000 dolarów (5,400,000 zł. pol.) na budowę i przygotowanie okrętów parowych. Przyjęto także bil względem powiększenia korpusu Inżynierów. — Zdaje się, iż te wiadomości każą się mieć Rządowi Francuzkiemu na ostróżności: postano bowiem w tych dniach rozkaz telegraficzny do Tulonu, aby pośpieszono z uzbrojeniem trzech liniowych okrętów, któremi są: *Ville de Marseille*, *Nestor* i *Scipion*, tudzież fregaty pierwszego rzędu, zwanej *Iphigenia*. Załogi okrętowe już są w pogotowiu i odbywają musztry codziennie.

— Rząd zdecydował się nareszcie postać okręt wojenny do Tunetu. To przeznaczenie otrzymał wojenny bryg *le Bougainville* i już wypłynął pod żagle. Jego obowiązkiem będzie uważać na projekta Porcy i starać się powziąć wiadomość o środkach zamożności Beja Tunetańskiego.

— Z Algieru nie otrzymano jeszcze urzędowego raportu o wyprawie do Tremezeny, co ziąd pochodzi, że dla panujących burz, statki parowe przybyć nie mogły. Szczegóły, jakie o tej wyprawie opowiadają Arabowie, nie bardzo zasługują na wiarę, i są w tém niepomyślne, że nie udało się Bejowi Ibrahimowi zdążyć do Tremezeny, ażeby zapobiedz wymordowaniu 500 znakomitszych mieszkańców tamiecznych i zrabowaniu miasta. — Kolonizacya Algieru idzie pomyślnie. — W kwitnącym są także stanie osady PP. Mercier i Saussime w Regabia, o 9 mil od Algieru; położono tam już nawet fundamenta do znacznych, wznieść się mających budowli. W Buffaryku wznosi się już cała wioska, przez samych Europejskich kolonistów zamieszкана. (G. C.)

Dnia 21.

Wczora przed południem dał Król Jmć kolejno cztery prywatne posłuchania, najpierw Hrabieму Appony, który podał Monarsze odpowiedź N. Xiężny Parmy na pismo, odwołujące Barona Barante; potem Hrabieму Löwenhielm, który podał podobneż pismo swojego Monarchy względem Xięcia Montebello, następnie Kommandorowi Moutinho de Lima, który wręczył Królowi Jmci pismo nowego Rejenta Brazylijskiego, względem objęcia Rejencyi; nakoniec Hrabieму Jenison Walworth, który podał swój list wierzytelny, jako Posel Króla Jmci Bawarskiego. (D. P.)

— Według doniesień z Bayonny, daty 16-go, Jenerał Cordova, odhyszy naradę w zamku Lacarre z Podszefem sztabu Jenerała Harispe, Panem Villebacq, odjechał ztamtąd prosto do Nawarry. Mówią, iż żądał od Rządu Francuzkiego, ażeby mu wolno było przeprowadzić przez granicę francuzką, jedną dywizyą woyska swego w tył Karolistów, na co jednak nie przyzwolono. (G. C.)

БРИТАНІЯ ВІСЬКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондон, дня 13 Лутего.

Арчієпископи Кентуарійські і Йоркські нарадали сія онегдай з Лордомъ Мелбурномъ о заповідіанымъ przez Lorda Канцлера билу, względemъ sądówъ duchownychъ. Podługъ wspomnionego билу, sądy te mają być połączone w jeden sąd cywilny. Głównymъ celemъ билу

вною цѣлю била, есть отдѣленіе церковныхъ или духовныхъ дѣлъ, отъ тѣхъ, кои единственно имѣютъ характеръ гражданскій. Такимъ образомъ къ духовнымъ судамъ не будутъ принадлежать дѣла касательно завѣщаній, бракосочетаній, клеветы, церковной уплаты и десятины; первыми будутъ заниматься новый центральный судъ въ столицѣ, дѣлами же десятины Канцлерскій судъ. Духовныя дѣла разрѣшать будетъ Епископъ каждой Діоцезіи, съ помощію Ассессоровъ. Судьи и всѣ Чиновники новаго суда будутъ получать постоянное жалованье, изъ фонда судебныхъ уплатъ; регистраторы же нынѣшнихъ духовныхъ судовъ, коихъ мѣста будутъ уничтожены, получаютъ приличное вознагражденіе. При новомъ центральномъ судѣ, особенно будетъ обращено вниманіе на Адвокатовъ, бывшихъ въ нынѣшнихъ духовныхъ судахъ. Отъ всѣхъ приговоровъ въ вышепомянутыхъ дѣлахъ принимается только апелляція въ судный Департаментъ Тайнаго Совѣта. Перемена сія можетъ прекратить много мѣстныхъ споровъ и запутанностей въ судопроизводствѣ, а уничтоженіе многихъ апелляцій отсрочитъ издержки и медленность при оказаніи справедливости.

— Приказомъ 1-го ч. с. м., къ войску въ Ирландіи объявляется, что отнынѣ офицеры, командующіе отрядами, назначенные для взысканія десятины, или повинностей; илиже по приговорамъ въ гражданскихъ дѣлахъ, должны о семъ нарядѣ прежде представить Командующему Генералу, дабы сей снесся съ Правительствомъ, нужно ли тамъ военной помощи. Только въ двухъ случаяхъ войско вдругъ можетъ давать помощь, а именно, если требованіе учинено Шерифомъ Графства или его помощникомъ, и если должно усмирить происшедшій бунтъ.

— *Times* поправляя извѣстіе другихъ журналовъ объ Англійскихъ баталіонахъ въ Испаніи, полагаетъ число оныхъ до 7,784 чел. кромѣ подкрѣпленій, недавно отправленныхъ изъ Англіи.

19-го Февраля.

Баронъ *Лебцельтернъ* прибылъ сюда изъ Вѣны. Говорятъ, что Князь *Эстергази*, также сюда будетъ въ семъ мѣсяцѣ, а въ Апрѣлѣ возвратится въ свои помѣстья въ Венгріи. Княгиня не будетъ сопутствовать своему супругу. Съ отцемъ ѣдетъ молодой Князь Николай *Эстергази*, который останется при здѣшнемъ Австрійскомъ Посольствѣ. Вѣсть о бракосочетаніи молодаго Князя съ Княжною *Дино*, племянницею Князя *Таллейрана*, *Courrier* объявляетъ неосновательною.

— Г. *Ломоносовъ*, первый Секретарь здѣшняго Россійскаго Посольства, назначенъ Полномочнымъ Россійскимъ Министромъ, въ Вашингтонѣ, и вскорѣ отправится на мѣсто своего назначенія.

— Г. *Ламбъ*, отправляющійся въ качествѣ Англійскаго Посланника въ Вѣну, есть братъ перваго нынѣшняго Министра Лорда *Мелбурна*.

— Слышно, что Адмиралъ Сиръ Чарльсъ *Ровлей* получить достоинство Пера.

— Португальское Правительство, требовало отъ Лиссабонскаго Патріарха обнародованія буллы, дозволяющей жителямъ ѣсть въ постъ мясо; но онъ этого не сдѣлалъ. Здѣшніе журналы одобряютъ поступокъ Патріарха, но не должно забывать, что въ противномъ случаѣ, торговли Англіи много бы отъ того потеряла; ибо она получаетъ изъ Португаліи за треску, доставляемую туда во время поста, значительныя суммы.

— 24-го ч. Октября обнародовано въ Мексикѣ новое государственное уложеніе Республики. По силѣ оного, только католическая религія терпима будетъ въ кратъ; образъ правленія представлять будутъ три власти, т. е., законодательная, исполнительная и судебная. Край раздѣленъ будетъ на Департаменты; провинціи, которыя по силѣ бывшей донныя федераціонной системы руководствовались особенными уложеніями, будутъ отнынѣ подлежать исключительно одному. Финансы будутъ опредѣлены особеннымъ закономъ. Уложеніе сіе, за отсутствіемъ Генерала *Сантаны*, подписалъ Вице-Президентъ Генералъ *Барраганъ*.

20-го Февраля.

Слышно на вѣрное, что Лордъ *Бруггамъ* намѣренъ совершенно отказаться отъ публичныхъ дѣлъ.

— Утверждаютъ, что въ нынѣшнемъ засѣданіи Парламента, будетъ предложень билль, касательно *натурализаціи* Нѣмецкихъ Жидовъ, поселившихся въ Англіи.

— Чугунная дорога между Лондономъ и Гринвичемъ уже кончена.

— Въ Портсмутѣ значительно увеличено число работниковъ въ портѣ и тамошнихъ корабельныхъ верфяхъ.

— Въ Цити утверждали, что Г. *Ротшильдъ* предложилъ планъ, по коему Англійскіе капиталисты,

jest odłą zemie spraw kościelnych, czyli duchownych, od tych, które mają jedynie charakter cywilny. I tak, do sądów duchownych nie będą należeć sprawy, dotyczące się testamentów, stosunków małżeńskich, potwarzy, opłat kościelnych i dziesięciny; pierwszymi zajmować się będzie nowy sąd centralny w stolicy, a sprawami o dziesięcinę, sąd kanclerski. Sprawy duchowne, rozstrzygać ma Biskup każdej diecezji, przy pomocy assessorów. Sędziowie i wszyscy urzędnicy nowego sądu, mają pobierać stałą pensję z funduszu opłat sądowych, registratorowie zaś dotychczasowych sądów duchownych, których posady zniesione, otrzymają przyzwoite wynagrodzenie. Przy nowym sądzie centralnym dany będzie szczególniej wzgląd na adwokatów, którzy stawali w dotychczasowych sądach duchownych. Od wszelkich wyroków w sprawach, wyżej wzmiankowanych służy apellacya tylko do sądowego wydziału Tajnej Rady. Odmiana ta może położyć koniec wielu miejscowym sporom i zawiązanom w sądownictwie, a zniesienie licznych apellacyi uchyli koszta i zwłokę w wymiarze sprawiedliwości.

— Rozkaz dzienny, wydany d. 1 b. m. do wojska w Irlandyi, oznajmia, iż odtąd oficerowie, dowodzący korpusami lub oddziałami, wezwani do exekwowania dziesięciny lub czynszu, albo też wyroków, zapadłych w sprawach cywilnych, powinni wezwanie to przestać pierwsi Jenerałowi dowodzącemu, aby ten porozumiał się z Rządem, czyli wojsko ma dać żadaną pomoc. W dwóch tylko przypadkach może wojsko dać natychmiast pomoc, to jest: gdy wezwanie pochodzi od szeryfa lub podszeryfa hrabstwa, i gdy idzie o przytłumienie powstałego buntu.

— *Times*, prostując wiadomości innych dzienników, o batalionach angielskich w Hiszpanii, podaje liczbę ich ludzi na 7,784 głów, z wyłączeniem posiłków, właśnie co z Anglii wysłanych.

Dnia 19.

Baron *Lebzeltern* przybył tu z Wiednia. Mówią także, że Xiążę *Esterhazy* w tym jeszcze miesiącu tu przybędzie, a w Kwietniu wróci do dóbr swoich do Węgier. Xiężna nie będzie towarzyszyła swojemu małżonkowi. Z oycem przybędzie młody Xiążę, Mikołaj *Esterhazy*, który zostanie w tutejszym poselstwie austriackim. *Courrier* ogłasza, iż bezzasadną jest wieść o zamęsciu młodego Xięcia z Xiężniczką *Dino*, synowicą Xięcia *Talleyranda*.

— Pan *Zomonosow*, pierwszy Sekretarz tutejszego Rossyjskiego Poselstwa, został mianowany pełnomocnym Ministrem Rosyi w Washingtonie, i wkrótce uda się na miejsce swego przeznaczenia.

— Pan *Lamb*, udający się w charakterze Posła angielskiego do Wiednia, jest bratem terazniejszego Ministra pierwszego, Lorda *Melbourne*.

— Słychać, że Admirał Sir Charles *Rowley*, otrzyma godność Para.

— Rząd Portugalski żądał od Patriarchy Lishońskiego, aby ogłosił bullę, pozwalającą mieszkańcom jeść mięso w czasie postu, czego tenże uczynić nie chciał. Dzienniki tutejsze pochwalają postąpienie Patriarchy; lecz nie trzeba zapominać, iż w przeciwnym razie straciłby na tém handel angielski bardzo wiele, ponieważ znaczne summy ciągnie z Portugalii za stokfisz, w czasie postu krajowi temu dostawiany.

— Dnia 24 Października ogłoszono w Meksyku nową ustawę zasadniczą rzeczypospolitey. Według niej, tylko religia katolicka będzie w kraju cierpiana; forma rządu spoczywać będzie w trzech władzach, to jest: prawodawczej, wykonawczej i sądowniczej. Kraj będzie podzielony na departamenty; prowincye, które skutkiem dotychczasowego systemu federacyynego rządziły się oddzielnymi ustawami, będą odtąd podlegać jednej wyłącznie. Przedmiot skarbowości, będzie oddzielnym prawem oznaczony. Tę ustawę w nieobecności Jenerała *Santana*, podpisał wiceprezes Jenerała *Barragan*.

Dnia 20.

Słychać za rzecz dosyć pewną, że Lord *Brougham*, postanowił usunąć się w zupełności od spraw publicznych.

— Zapewniają, że na terazniejszym posiedzeniu Parlamentu, będzie wniesiony bil względem naturalizacyi żydów niemieckich, osiadłych w Anglii.

— Kolej żelazna między Londynem a Grenwich, została już ukończona.

— W Portsmouth pomnożono znacznie liczbę robotników w porcie i na tamtejszych okrętowych warsztatach.

— W City zapewniano, że Pan *Rotszylld* podał plan, według którego kapitaliści angielscy zaliczą Rządowi

hiszpańskiemu sposobem awansu, 2 miliony f. szter.
(80 mil. zł. pol.) (G. C.)

— Odebrano tu wiadomości z Lizbony pod d. 7 b. m. Postanowienie Królowey z dnia 30 Stycznia przywraca stosunki między Portugalią i Sardynią do stanu, w jakim były przed postanowieniem z d. 31 Sierpnia r. z. Protokół pośrednictwa podpisany został dnia 9 Stycznia w Londynie przez Postów obu krajów i Lorda Palmerston. W Izbie Deputowanych były żwawe rozprawy, względem ponowienia traktu handlowego z Anglią. Zdaje się, iż mniejszość Izby chce utworzyć systematyczną opozycyą przeciw Rządowi.

— Rejent Brazylijski wydał d. 30 Października r. z. postanowienie, które ogłasza Królową Portugalską za utracającą prawo do następstwa tronu w Brazylii, a Xiężniczkę *Januaryę*, drugą córkę *Don-Pedra*, uznaje za następczynię tronu po wygaśnięciu linii *Don-Pedra II.* (D. F.)

H I S P A N I A.

Madryt, dnia 13 Lutego.

Zrobiono tu odkrycie, że między duchowieństwem Toledańskim a dworem rzymskim istniały tajne związki w duchu Karlistowskim. Don *Fernand Gorlino*, sekretarz zmarłego przed kilkoma dniami Arcybiskupa, i Don *Francisco Lamiro y Arcayo*, wikaryusz Madrytu, są do tego związku wpłątani. Pierwszego z nich już uwieziono, a drugiemu rozkazano, ażeby udał się do Santa-Maria-de-la-Cabeza, i tam na dalsze rozkazy Rządu oczekiwał. Mówią, że będzie wysłany na wygnanie do Manzanares. Tę osobę, która tu z Rzymu przysłała była dla prowadzenia korespondencji, odwieziono pod eskortą do Kadyxu, z kąd będzie odesłana do Włoch. Sekretarza wikaryusza, Don *Francisco Macora*, nie mogli dotąd wynaleść. Mówią, że w Toledo znaleziono bułą papieżką, napisaną w sposobie bardzo nieprzychylnym dla Królowej Rejentki. Słychać także o odkryciu sprzysiężenia w Sewilli, do którego należeć mieli oficerowie już dawniej do spisku w Malavila wpłątani. Między innemi wymieniają także PP. *Don-Casquere* i *Don Alonzo Gomez*, dla których Rząd tyle względności okazał. — Ze wszystkich stron królestwa, nadchoǳą adresy z podjękowaniem za rozwiązanie Korteżów. (G. C.)

Nie podpada wątpliwości, iż Pan *Isturiz* wzbrania się wejść do Ministerjum. Układy z nim zerwały się i Ministerjum zwraca teraz całą uwagę swoją na wybory.

* — Zaciąg 100,000, ludzi do wojska idzie z pośpiechem; znowu 500 uzbrojonych rekrutów posłano do armii północney, która co dzień otrzymuje podobne posiłki.

— Postanowienie Pana *Mendizabal*, dotyczące się interesów skarbowych, będzie wkrótce ogłoszone. (*D. P.*)

G R E C Y A.

Ateny, dnia 20 Stycznia.

Zasmuceni zostali mieszkańcy tutejsi, że Król *Ottón* zachorował na odrę, i chociaż choroba ta, od samego początku, żadnego nie okazywała niebezpieczeństwa, wielką jednak niespokojnością przejętą narod cały. Młody Król, uwielbiany jest od Greków, i jeżeliby najmniejsze mogło zachodzić powątpiewanie o przywiązaniu ich do niego, tedy niespokojność, która się rozeszła po wszystkich stanach i zgromadzeniach na wiadomość o chorobie Króla, stałaby się najlepszym przekonaniem powszechnego ku niemu poświęcenia się. Teraz, N. Pan ma się lepiej, i za kilka dni dowiemy się, zapewnie, o zupełnym jego uzdrowieniu.

— Zima tegoroczna, nadzwyczajna ze swej surowości, wielu chorob w Grecyi przyczyną była, osobliwie zaś w stolicy. Domu nie masz prawie, w którymby chorych nie było, powiększey części z liczby osób, które cierpiąc przeszłego lata na gorączki i dotąd jeszcze nie są zupełnie zdrowe. Na szczęście, czas wilgotny tu nie trwa długo, i jest nadzieja, że za dwa tygodnie w pogodzie nastąpi przyjemna zmiana.

— Zdrowie Hrabiego *Armansperg* ciągle w złym stanie; zdaje się, że choroba jego dosyć jest mocna, i zdaniem lekarzy, trudno jest oczekiwać zupełnego wyzdrowienia, przed nastaniem lepszej pory roku.

— W niektórych miejscach Grecyi, mianowicie w Atenach i Tebach, było niedawno kilka trzęsień ziemi, które szkodliwych skutków nieokazały. (G. O.)

ANTIQUITATES ROSSICAE,

Ou mémoires sur les pays et les anciens habitans de l'Empire de Russie, recueillis dans les anciens manuscrits et d'autres sources appartenant aux monumens littéraires des Islandais et des anciens Scandinaves, avec une version latine, et des notes critiques et littéraires en latin, publiés par la Société Royale des Antiquaires du Nord.

РУССКІЯ ДРЕВНОСТИ, или записки о старинахъ и древнихъ жителяхъ Россійскаго Государства, собранныя изъ разныхъ рукописей, и другихъ источниковъ, принадлежащихъ къ письменнымъ памятникамъ Исландцевъ и древнихъ Скандинавовъ, съ Латинскимъ переводомъ, и критическими и литературными прилѣжаніями, издаваемые Королевскимъ Обществомъ Испытателей Сѣверныхъ Древностей.

Огромное Россійское Государство, по своему пространству, силѣ и могуществу, болѣе всѣхъ другихъ сходствуетъ съ Государствомъ древнихъ Римлянъ и даже во многихъ отношеніяхъ оное превосходитъ. Исторія обоихъ народовъ начинается подобно. Россіане, подобно Римлянамъ, были сначала малымъ, неизвѣстнымъ народомъ, и по сей то причинѣ все, что касается происхожденія оныхъ, покрыто мракомъ, а мнѣнія ученыхъ и до нынѣ различны. Въ Исторіи міра оба они возбуждаютъ величайшее вниманіе; но между тѣмъ какъ множество писателей занималось изслѣдованіями древности Римлянъ, древняя Исторія Русскаго народа, хотя она и въ тѣсномъ отношеніи съ Исторіею Скандинавіи, не получила еще таковой ясности, какъ она заслуживаетъ. Въ настоящемъ цвѣтущемъ состояніи, коимъ наслаждается сіе Государство, Правительство и народъ, стараются наперерывъ извлечь изъ неизвѣстности тѣ древніе письменные памятники, въ коихъ содержатся источники первобытной ихъ исторіи. Смотри на сіи усилія, необходимо, чтобы ученые, какой бы націи они ни были, подавали другъ другу руку помощи и взаимно подкрѣпляли себя средствами, состоящими въ ихъ власти. Вотъ, для чего поспѣшаемъ мы предложить въ пользу изученія Исторіи Россіи объясненія, заключающіяся въ древнихъ рукописяхъ, хранящихся въ нашихъ архивахъ. Изслѣдованія ученыхъ 18-го вѣка, доказали намъ, что истинными основателями Россійскаго Государства были Скандинавы, подъ каковымъ именемъ разумются нынѣ Готскія племена Сѣвера — Датчане, Норвежцы и Шведы, коихъ соединяютъ одинъ и тотъ же языкъ, вѣра и нравы. Изысканія 19-го вѣка, еще болѣе удостоверили въ сей истинѣ. Онѣ показываютъ, что даже въ позднѣйшемъ и гораздо извѣстнѣйшемъ періодѣ Исторіи Россійскаго Государства, находятся весьма важныя поясненія въ сѣверныхъ Сагахъ. Равнообразно древнія преданія Скандинавовъ и происхожденіе всего Германско-Готскаго племени, вышедшаго изъ странъ покоренныхъ нынѣ скипетру Россіи, заставляютъ вѣрить, что первобытные предки сихъ народовъ находились въ связи съ отдаленными народами Азіи, а особливо съ жителями Туркестана и Персіи. Древняя религія жителей Европейскаго Сѣвера, ихъ мифологія, и языкъ кажутся еще болѣе подтверждающими сіе мнѣніе.

Ученые Исландцы старались уже въ среднихъ вѣкахъ передать потомству тѣ письменные памятники Сѣверной Древности. Давнія преданія и многія старинныя стихотворенія, къ сему относящіяся, также спасены отъ забвенія. Но рукописи ихъ, которыхъ большая часть сохранилась до нашихъ временъ, дѣлаются болѣе и болѣе неразборчивыми отъ вліянія времени, или же истребляются самою давностію, такъ, что ихъ нельзя уже читать, а потому самому и издавать. Нѣкоторыя изъ сихъ рукописей, относящіяся къ Россійскому Государству, уже напечатаны; но изданіе оныхъ было небрежно, такъ, что напрасно бы старались искать въ нихъ точности и вѣрности. И даже нѣтъ въ нихъ ничего полнаго. При томъ сіи связи съ Исторіею Скандинавіи разсѣяны въ многотомныхъ сочиненіяхъ, къ коимъ для иностранца доступъ затруднителенъ, а приобрѣтеніе дорого.

По сему мы надѣемся, что собраніе сихъ рукописей и сихъ разсѣянныхъ извѣстій о Россіи, можетъ быть желательнымъ для тѣхъ, кои занимаются изученіемъ ея исторіи. Источники древней Россійской Исторіи, составляющіе нынѣ предметъ изслѣдованій многихъ Филологовъ, доставили бы также Скандинавскимъ ученымъ извѣстія важныя и неизвѣстныя доселѣ объясненія нашей древности.

STAROŻYTNOŚCI ROSSYYSKIE, czyli pamiętniki o krajach i dawnych mieszkańcach Państwa Rosyjskiego, zebrane z dawnych rękopisów i innych źródeł, należących do zabytków piśmiennych Islandczyków i dawnych Skandynawów, z przekładem łacińskim i przypisami krytycznymi i literackimi, wydawane przez Królewskie Towarzystwo Badaczy Starożytności Północy.

Wielkie Państwo Rosyjskie, ze swej rozległości, siły i potęgi, nad wszystkie inne podobniejsze do państwa dawnych Rzymian, a w wielu nawet względach je przewyższa. Historia obu ludów podobnie się zaczyna. Rosjanie, jak Rzymianie, byli z początku narodem małym, nieznanym, i dla tego to wszystko, co się początków ich tyczy, okryte jest ciemnościami, i zdania uczonych różnią się dotąd. W dziejach świata oba te ludy wielki wzbudzają interes; wielka też liczba pisarzy poświęcała się zgłębianiu starożytności Rzymian, gdy tymczasem dawna historia ludu Rosyjskiego, chociaż ma wiele związków z historią Skandynawii, daleka jednak od tego jeszcze wyjaśnienia, na jakie zasługuje. W kwitnącym stanie, którego teraz to Państwo używa, Rząd i naród na wyścigi pracują nad wydobyciem z niewiadomości tych dawnych zabytków piśmiennych, w których zawierają się źródła pierwszej ich historii. Na widok takich usiłowań, potrzeba jest uczonym, jakiegobykolwiek byli kraju, ażeby wzajemnie sobie podali ręce i wspomagali się przez posiadane środki. Tak właśnie pragniemy, co śpieszniej, podać do użytku, w nauce dziejów Rosyi, wyświecenia, zawarte w dawnych rękopismach, zachowujących się w naszych archiwach. Badania uczonych 18-go wieku dowiodły nam, że prawdziwymi założycielami Państwa Rosyjskiego byli Skandynawowie, pod którym to imieniem obejmują teraz pokolenia Gotów Północnych, Duńczyków, Norwegów i Szwedów, których jednoczy jednakość mowy, wiary i obyczajów. Śledzenia 19-go wieku lepiej jeszcze prawdę tę ustaliły. Z tychże śledzeń uczymy się, że nawet, co do okresu najświętszego i najpewniejszego Dziejów Państwa Rosyjskiego, znajdują się nader ważne wyjaśnienia w Sagach Północy. Starożytne nawet podania Skandynawów i początek każdej rodziny germano-gotskiej, które pochodzą z krajów, podległych teraz berłu Rosyi, prowadzą do tego przekonania, że początkowie przodkowie tych ludów zostawali w związkach z ludami Azji najodleglejszymi, osobliwie z mieszkańcami Turkestanu i Persyi. Starożytna religia mieszkańców Europy północnej, ich mytologia i język, jeszcze więcej twierdzenie to popierać zdają się.

Uczeni Islandcy przez wiek cały usiłowali przetrwać do potomności te piśmienne zabytki starożytnej Północy. Dawne podania i wiele starych poezyi, do tego się odnoszących, za ich także staraniem z zapomnienia uratowane zostały. Ale rękopisy ich, których część większa zachowała się do dni naszych, zaciera się coraz przez ciąg i wpływ czasu, albo, przez samą starość niszczeją, tak, że wyczytanemi byź nie mogą, a tѣm samѣm i drukować ich niepodobna. Niekóre z tych rękopisów, rzecz o Państwie Rosyjskiem zawierające, zostały już na świat wydane; ale wydania ich były tak niestaranne, iż próżnoby było szukać w nich dokładności i poprawności; a nawet nie masz w nich nic zupełnego. Nadto związki te z historią Skandynawii, zawarte są w dziełach obszernych, wielotomowych, tak, że dla cudzoziemca przystęp do nich jest trudnym, a nabycie kosztowne.

Dla tych przyczyn, spodziewamy się, że zbiór tych rękopisów i tych rozrzuconych wiadomości o Rosyi, może byź pożądanym dla starających się o wydoskonalenie historii Rosyi. Źródła dawnej historii Rosyjskiej, które są teraz przedmiotem badań wielu filologów, wskazywałyby nawet dla uczonych skandynawskich wiadomości ważne i wyjaśnienia dotąd nieznanne o naszey starożytności.

Королевское Общество Испытателей Сѣверныхъ Древностей, коего литературные труды, удостоились уже Высочайшаго одобренія Августѣйшаго Самодержца Всея Россіи, Его Величества Императора НИКОЛАЯ и живѣйшаго поощренія многихъ знаменитыхъ особъ Россійскаго Государства, почло себя обязанностію, составить особенное собраніе всѣхъ извѣстій, заключающихся въ разныхъ древнихъ Исландскихъ рукописяхъ, о частыхъ сношеніяхъ первобытныхъ жителей Россіи и Скандинавіи, отъ баснословныхъ временъ до исхода 14-го вѣка. Въ семъ собраніи помѣщено будетъ все то, что имѣетъ, хотя малѣйшую связь съ Исторіею Россійской Имперіи и странъ, къ оной принадлежащихъ. Поелику Варяги, вышедшіе изъ Сѣвера могутъ почитаться первыми основателями Россійской Имперіи, то мы намѣрены, присовокупить все то, что повѣствается въ Скандинавскихъ рукописяхъ о ихъ потомкахъ Варингахъ, а именно о подвигахъ ихъ въ Византийской Имперіи, коей исторія въ столь близкомъ прикосновеніи къ Исторіи Россійскаго Государства. Сверхъ того мы намѣрены помѣстить все то, что относится къ кочующимъ прежде народамъ, Финнамъ, Лапландцамъ, Кареламъ, Квенамъ и другимъ, кои были покоряемы то Россіянами, то Шведами, то Норвежцами.

Собраніе всѣхъ сихъ древнихъ извѣстій раздѣлено будетъ на 4 главнѣйшія части, а именно:

- 1) Древнія повѣствованія, въ коихъ вымыслы мѣшались съ исторіею, поэзіею и преданіями отдаленнѣйшей древности.
- 2) Сказанія и извѣстія чисто историческія, кои составляютъ будутъ главнѣйшую часть изданія.
- 3) Рунические надписи, относящіяся къ Варягамъ, Варингамъ, и знатнѣйшимъ лицамъ другихъ народовъ.
- 4) Грамоты и другіе акты средняго вѣка, писанныя на Исландскомъ и другихъ Скандинавскихъ языкахъ.

Подлинный текстъ печатанъ будетъ по лучшимъ древнимъ рукописямъ, со всею тщательностію, каковой требуетъ подобное предпріятіе; причемъ сличены будутъ все лучшія рукописи, обращая вниманіе на прибавленія и варианты. Къ оному присовокупленъ будетъ вѣрный Латинскій переводъ съ историческими и филологическими примѣчаніями на Латинскомъ языкѣ, служащими къ объясненію текста. Также приложено будетъ нѣсколько картъ Россіи и пограничныхъ странъ съ древними Скандинавскими наименованіями и разными объясненіями, заимствованными изъ древней Географіи. Напоследокъ приобщены будутъ *facsimiles* важнѣйшихъ рукописей. Сочиненіе состоятъ будетъ изъ одного или двухъ томовъ in 4-то.

Копенгагенъ, въ Королевскомъ Обществѣ Испытателей Сѣверныхъ древностей 25-го Іюня (7 Іюля) 1835 года.

Шлегель, Финнъ Магнусенъ, К. К. Рафнъ.
Президентъ. Вице-Президентъ. Секретарь.

Условія изданія и подписки.

Печатанныхъ экземпляровъ будетъ столько, сколько подписчиковъ. По истеченіи срока подписки, о которомъ объявлено будетъ въ какомъ-либо изъ Россійскихъ журналовъ, невозможно будетъ получить экземпляровъ.

Въ три мѣсяца послѣ назначеннаго для подписки срока, приступать къ печатанію, которое непрерывно продолжаться будетъ съ такою поспѣшностію, какъ только дозволитъ корректура.

Подписная цѣна, десять Голландскихъ червонцевъ; половина уплачивается впередъ до закрытія подписки, а другая половина послѣ изданія сочиненія. Причиною сего условія обширныя ученыя предпріятія, начатыя Обществомъ, коихъ продолженіе поглощаетъ большую часть его доходовъ. Условіе сие необходимо должно было поставить, чтобы не отлагать изданія на долгое время. Для уменьшенія издержекъ пересылки, можетъ быть впередъ прислана вся цѣна, предоставляя сие на волю подписчика.

Подписчики получаютъ при сочиненіи, безденежно обзорнѣе предметовъ, въ ономъ заключающихся, на *Французскомъ языкѣ* съ извлеченіемъ важнѣйшихъ извѣстій.

Адресоваться можно для подписки къ нижеподписавшемуся, въ Копенгагенѣ, N. 40 Kronprindsensgade. Уплату (рублями), можно сдѣлать векселями на какой либо извѣстный домъ въ городахъ при Балтійскомъ морѣ.

Подписчики благоволятъ ясно и четко прописывать имена свои.

Копенгагенъ 25 Іюня
7 Іюля 1835 года.

К. К. Рафнъ.
Секретарь Общества.

Królewskie Towarzystwo Badaczów Starożytności Północy, których prace piśmienne zaszczycone już zostały wysoką pochwałą Najjaśniejszego Władcy Wszecch-Rossyy, Cesarza Jego Mości NIKOŁAJA, nie mniej też zachęcone żywym interesowaniem się wielu wysokiego znaczenia osób Państwa Rossyjskiego, poczytało sobie za obowiązek, ułożyć oddzielny zbiór wszystkich wiadomości, zebranych z różnych rękopisów I-slandzkich o częstych stosunkach, które niegdyś pomiędzy dawnymi mieszkańcami Rossyi i Skandynawii, od bajecznej starożytności, aż do końca 14-go wieku, zachodziły. Objętem będzie w tym zbiorze to wszystko, cokolwiek najmniej ma związek z historią Cesarstwa Rossyjskiego i dziejami Krajów, do niego należących. Gdy Waregowie, którzy z Północy wyszli, mogą być uważani za pierwszych założycieli Cesarstwa Rossyjskiego, mamy przeto przedsięwzięcie przytoczyć jeszcze to wszystko, cokolwiek się zawiera w rękopisach skandynawskich o ich następach Waringach, a mianowicie o dziełach ich w Cesarstwie Byzantynskim, którego historia tak blisko styka się z historią Cesarstwa Rossyjskiego. Spodziewamy się owszem umieścić i to wszystko, co się tyczy narodów, niegdyś koczujących: Finów, Laponów, Karelów, Kwenów i innych, które podlegały, już Rossyanom, już Szwedom lub Norwegom.

Zbiór wszystkich tych dawnych wiadomości dzieł się będzie na 4 główne części, jako to:

- 1) Starożytne opowiadania, w których mytha miesza się z historią, poezją i podaniami, sięgającymi najgłębszej starożytności.
- 2) Opowiadania i wiadomości czysto-historyczne, które stanowić będą przednięszą część dzieła.
- 3) Napisy runiczne, zawierające podania o Waregach, Waringach i osobach znakomitych innych narodów.
- 4) Dyplomata i inne akta średniego wieku, pisane w języku I-slandzkim i innych językach Skandynawii.

Text oryginalny drukowany będzie według najlepszych dawnych rękopisów ze wszelką starannością, jakiej podobne przedsięwzięcie wymaga. Nie będzie też zaniedbano uczynić porównania wszystkich dobrych rękopisów, i przyda się sprawa o wszystkich dodatkach i wariantach. Przydane będzie wierne tłumaczenie w języku łacińskim z przydaniem przypisów historycznych i filologicznych w języku łacińskim, służących do objaśnienia textu. Przyda się też jedna lub więcej kart Rossyi i krajów sąsiednich ze starożytnymi nazwiskami skandynawskimi, i wszelkimi objaśnieniami, z dawnej geografii wziętymi. Przydadzą się nie mniej *facsimile* ważniejszych rękopisów. Dzieło składać się będzie z jednego lub dwóch tomów in 4to.

Kopenhaga, w domu Królewskiego Towarzystwa Badaczów Starożytności Północnych, 25 Czerwca (7 Lipca) 1835.

Schlegel, Finn Magnusen, C. C. Rafn.
Prezydent. Vice-Prezydent. Sekretarz.

Warunki druku i subskrypcyi.

Drukowanych będzie exemplarzy tyle tylko, ile będzie subskryptorów. Po upływie terminu subskrypcyi, o której ogłoszono będzie w którymkolwiek z Dzienników Rossyjskich, nie będzie można dostać exemplarzy.

We trzy miesiące po naznaczonym terminie subskrypcyi, zacznie się drukowanie i trwać będzie bez przerwy z pośpiechem, jakiego tylko dozwoli dokładna korekta.

Cena subskrypcyjna jest dziesięć czerwonych złotych hollenderskich, połowa płaci się z góry przed zamknięciem terminu subskrypcyi, a druga połowa za wyściem dzieła. Przyczyną tego warunku są rozległe przedsięwzięcia uczzone, przez Towarzystwo rozpoczęte, których kontynuacja spożywa większą część jego przychodów. Potrzeba było warunek ten założyć dla zaradzenia, ażeby ogłoszenie dzieła nie było zwlekane. Dla zmniejszenia kosztów przesyłki, może być zarazem przystępna zupełna cena z góry, jeśliby się tak podobało prenumeratorowi.

Prenumeratorowie odbiorą *gratis* z dziełem, obejrzenie rzeczy w niem zawartych, w języku francuzkim, z wyciągami ważniejszych wiadomości.

Przesyła się prenumerata, do Kopenhagi N. 40 Kronprindsensgade. Opłata (w rublach) skuteczni się przez wexle, na dom znajomy w jednym z miast nad morzem Bałtyckim.

Uprasza się o wyraźne i czytelne zapisywanie imion subskryptorów.

Kopenhaga 25 Czerwca
7 Lipca 1835.

C. C. Rafn.
Sekretarz Towarzystwa.